

The Holy See

***DISCORSO DEL SANTO PADRE BENEDETTO XVI
AI VESCOVI DELLA CONFERENZA EPISCOPALE
DI ROMANIA IN VISITA "AD LIMINA APOSTOLORUM"***

Venerdì, 12 febbraio 2010

Venerabili Frați întru Episcopat!

Este pentru mine un motiv de mare bucurie să vă întâlnesc în cursul vizitei „ad limina”, să vă ascult și să reflectăm împreună asupra parcursului Poporului lui Dumnezeu încredințat vouă. Salut cu afecțiune pe fiecare dintre voi și îi mulțumesc, în special, Mons. Ioan Robu pentru cuvintele cordiale pe care, în numele tuturor, mi le-a adresat. Îndrept un gând special spre Prea Fericirea Sa Lucian Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Greco-Catolice Române. Voi sunteți Păstori ai unor comunități de diferite rituri, care își pun bogățiile îndelungatei lor tradiții în serviciul comuniunii pentru binele tuturor. În voi salut comunitățile creștine din România și din Republica Moldova, atât de greu încercate în trecut, și aduc omagiu acelor Episcopi și nenumărați preoți, călugări, călugărițe și credincioși care, în timpul persecuției, au dovedit un atașament neclintit față de Cristos și față de Biserica sa și au păstrat intactă credința lor.

Vouă, iubiți frați întru Episcopat, doresc să vă exprim mulțumirea mea pentru angajarea voastră generoasă în serviciul renașterii și dezvoltării comunității catolice din țările voastre și să vă îndemn să continuați a fi Păstori plini de zel ai turmei lui Cristos, în apartenența la unica Biserică și în respectul diferitelor tradiții rituale. A păstra și transmite patrimoniul credinței este o îndatorire a întregii Bisericii, dar în special a Episcopilor (Cf *Lumen Gentium*, 25). Câmpul slujirii voastre este vast și exigent: este vorba, de fapt, de a propune credincioșilor un itinerar de credință creștină matură și responsabilă, în special prin învățământul religios, cateheză, chiar și pentru adulți, și pregătirea la sacramente. În acest domeniu e nevoie de promovarea unei mai mari cunoașteri a Sfintei Scripturi, a Catehismului Bisericii Catolice și a documentelor Magisteriului, în mod deosebit ale Conciliului Ecumenic al II-lea din Vatican și Enciclicelor Papale. Este un program angajant, care cere elaborarea în comun a unor planuri pastorale vizând *bonum animarum* al tuturor

catolicilor de diferite rituri și etnii. Aceasta necesită mărturie de unitate, dialog sincer și efectivă colaborare, fără a uita că unitatea este în primul rând rod al Duhului Sfânt (Cf Gal 5,22), care călăuzește Biserica.

În acest an al Sfintei Preoții, vă îndemn să fiți mereu adevărați părinți pentru preoții voștri, cei dintâi și prețioși colaboratori în via Domnului (Cf *Christus Dominus*, 16.28); cu ei există o legătură înainte de toate sacramentală, care cu titlu unic îi face părtași la misiunea încredințată Episcopilor. Străduiți-vă să întrețineți comuniunea între voi și cu ei într-un climat de afecțiune, de atenție și de dialog respectuos și fratern; interesați-vă de condițiile lor spirituale și materiale, de necesarul *aggiornamento* teologic și pastoral. În diecezele voastre nu lipsesc Institutele călugărești active în domeniul pastoral. Va fi grija voastră specială să le dedicați atenția cuvenită și să le oferiți tot ajutorul posibil pentru ca prezența lor să fie din ce în ce mai semnificativă iar persoanele consacrate să-și poată desfășura apostolatul potrivit propriei carisme și în deplină comuniune cu Biserica particulară.

Dumnezeu nu încetează să cheme bărbați și femei în serviciul său: trebuie să-i fim recunoscători de aceasta, intensificând rugăciunea pentru ca să continue să trimită lucrători în secerișul său (Cf Mt 9,37). Este îndatorirea principală a Episcopilor să promoveze pastorală vocațiilor și formarea umană, spirituală și intelectuală, a candidaților la Preoție în Seminarii și în alte Institute de formare (Cf *Optatam Totius*, 2.4), garantându-le posibilitatea de a-și însuși o profundă spiritualitate și o pregătire riguroasă, filozofico-teologică și pastorală, și prin alegerea atentă a educatorilor și profesorilor. O grijă similară trebuie să se aibă în formarea membrilor Institutelor de viață consacrată, în special ale celor feminine.

Înflorirea de vocații sacerdotale și călugărești depinde în bună parte de sănătatea morală și religioasă a familiilor creștine. Din păcate, în timpul nostru nu puține sunt pericolele care amenință instituția familială într-o societate secularizată și dezorientată. Familiile catolice din țările voastre, care în timpul încercării au mărturisit uneori cu preț scump fidelitatea față de Evanghelie, nu sunt imune de plăgile avortului, corupției, alcoolismului și drogurilor, precum și controlului nașterilor prin metode contrare demnității persoanei umane. Pentru a combate aceste provocări, este nevoie să se promoveze centre parohiale de consiliere care să asigure o pregătire adecvată vieții conjugale și familiale, dar și să se organizeze mai bine asistența pastorală a tineretului. Este necesară, mai presus de toate, o angajare decisă pentru a favoriza prezența valorilor creștine în societate, dezvoltând centre de formare unde tinerii să poată cunoaște valorile autentice, înnobilate de geniul culturii țărilor voastre, încât să le poată mărturisi în ambiencele în care trăiesc. Biserica vrea să ofere contribuția ei determinantă la construirea unei societăți reconciliate și solidare, capabilă să facă față procesului de secularizare în curs. Transformarea sistemului industrial și agricol, criza economică, emigrația, nu au favorizat persistența valorilor tradiționale, care, de aceea, trebuie propuse din nou și întărite.

În acest context, apare deosebit de importantă mărturia de fraternitate dintre Catolici și Ortodocși:

să prevaleze asupra divizărilor și disensiunilor și să deschidă inimile la împăcare. Sunt conștient de dificultățile pe care trebuie să le înfrunte, în acest domeniu, comunitățile catolice: urez să se poată găsi soluții adecvate, în acel spirit de dreptate care trebuie să însuflețească raporturile dintre frații în Cristos. În mai 2009, ați amintit cea de-a X-a aniversare a istoricei vizite pe care Venerabilul Papă Ioan Paul al II-lea a realizat-o în România. Cu acea ocazie, Providența divină i-a oferit Succesorului lui Petru posibilitatea de a împlini o călătorie apostolică într-o Națiune majoritar ortodoxă, unde de secole este prezentă o însemnată comunitate catolică. Dorința de unitate suscitată de acea vizită să alimenteze rugăciunea și strădania de a dialoga în caritate și în adevăr și de a promova inițiative comune. Un domeniu de colaborare astăzi deosebit de important între Ortodocși și Catolici privește apărarea rădăcinilor creștine ale Europei și a valorilor creștine, și mărturia în comun asupra unor teme precum familia, bioetica, drepturile omului, onestitatea în viața publică, ecologia. Angajarea unitară asupra acestor argumente va oferi o contribuție importantă creșterii morale și civile a societății. Un dialog constructiv între Ortodocși și Catolici nu va întârzia să fie ferment de unitate și de concordie nu numai pentru țările voastre, dar și pentru întreaga Europă.

La încheierea întâlnirii noastre, gândul meu se îndreaptă spre comunitățile voastre. Duceți preoților, călugărilor, călugărițelor, tuturor credincioșilor din România și Republica Moldova salutările mele și încurajarea mea, dându-le asigurarea și afecțiunii mele. Invocând mijlocirea Maicii Domnului și a sfinților din Ținuturile voastre, vă dau din inimă Binecuvântarea mea, vouă și tuturor membrilor poporului lui Dumnezeu încredințați solitudinii voastre pastorale.

Din Vatican, 12 februarie 2010

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana